

Mattheus 6:30-31

1 de as van het ongeloof 2 het vuur van het geloof 3 de zuurstof voor de strijd

Gemeente,

Wie heeft het nooit? Dat je de slaap niet kunt vatten. Je blijft maar liggen malen en piekeren.

Ik denk aan een man van wie het bedrijf achterstand van betaling heeft. Die niet weet waar hij het werk vandaan moet zien te halen voor de komende weken. Hoe hij je dan je mensen aan het werk? Hoe lang kun je dan alle vaste lasten nog blijven betalen? Hoe lang kun je het rekken met je spaargeld? Maar als dat op is....

Ik denk aan een vrouw die naar het ziekenhuis is geweest. En wacht op uitslag. En beseft wat daarvan afhangt. Als alles goed is kan het boek gesloten worden, maar anders kan er een heel traject volgen van behandelingen en nieuwe onderzoeken. En hoe zal ik dat doorstaan, hoe zullen man en gezin dat doorstaan?

Ik denk aan een jongere die verlangt naar een relatie en die komt niet, of die een relatie heeft maar die dreigt uit te gaan. En voor je gevoel kun je niet zonder Als het echt zo gaat, wat moet je dan? Wie zal zeggen of er ooit nog een keer iemand op mijn pad komt?

Ik denk aan een kind dat weet dat moeder ziek is. Hoe erg zal het zijn? Zal moeder weer beter worden? Of blijft moeder ziek, wordt ze nog erger ziek. En kan papa het wel volhouden? En hoe moet het met mijn broertjes en zusjes?

Je kunt niet slapen. Dat kan ook andere redenen hebben. Bijv pijn of medicijngebruik. Of zorgen over de weg die je kinderen gaan. Maar hier gaat het over slapeloosheid vanwege deze 'aardse' zorgen.

Wie heeft het nooit? Ja, misschien inderdaad een kind. Dat bidt en daarna direct in slaap valt. Want God zal voor ons allemaal zorgen. Er staat niet voor niets in de Bijbel dat we moeten worden als een kind. Want wie heeft het nooit? Je ligt te denken, mogelijkheden af te tasten en na te gaan, 1 keer, 2 keer, 10 keer, 25 keer. En ook nadat je gebeden hebt, komt het weer in je gedachten en blijft het doorgaan.

En daarbij denk je wel steeds: als ik nou maar zeker wist dat... Als ik nou maar zeker wist dat er morgen een grote order komt voor mijn bedrijf, als ik nou maar zeker wist dat de uitslag goed zou zijn, als ik nou maar zeker wist dat ik volgende maand verkering had, als ik nou maar

zeker wist dat mama volgende week weer beter zou zijn, dan zou ik wel gerust zijn en kunnen slapen. Maar ja dat weet je niet van tevoren en je blijft piekeren en woelen tot je in een onrustige slaap valt. En 's morgens wakker wordt, maar eigenlijk niet uitgerust bent.

1 de as van het ongeloof

Zulke mensen bedoelt Jezus. Zulke mensen ziet Hij voor Zich als Hij in Mattheus 6 zegt: zal Hij u niet veel meer kleden, gij kleingelovigen. Gij kleingelovigen, en wat is dan het kenmerk van een kleingelovige? Dat hij bezorgd is. En tegen wie Jezus in vers 28 zegt: wat zijt gij bezorgd?

En dan moeten we dat woord natuurlijk goed invullen. Bezorgd zijn betekent niet dat je niets moet doen, niet moet nadenken en zeggen: het komt zoals het komt, dus waarom zou ik me druk maken en mijn best doen. Nee, heel de Bijbel geeft aan dat wij verantwoordelijk zijn. Dat wil zeggen dat wij moeten doen wat wij kunnen. Waar we kracht en gelegenheid voor hebben, dat moeten we doen. Dat wij ons best moeten doen. Dus even heel eenvoudig toegepast. Als je een hele belangrijke toets hebt die beslist of je het jaar haalt of niet dan mag je niet denken: oh, ik heb geen zin om te leren, ik zie wel wat ik weet en het moet toch gaan zoals het gaat. Nee, de HEERE vraagt dat je je best doet. De tijd gebruikt, goed gebruikt en je voorbereid zo goed je kunt. Dat is geen bezorgd zijn, dat is zorgen voor.

Maar met bezorgd zijn bedoeld Jezus drie dingen: we zagen dat al: dan weet je ten eerste niet tot rust te komen. Je blijft tobben en piekeren. Nadat je gedaan hebt wat je kon en moest doen, blijf je nog doormalen en doorpiekeren. En nadat je gebeden hebt en het voor God hebt neergelegd, ga je weer verder met tobben en piekeren, alsof je niet gebeden hebt eigenlijk.

Het tweede van bezorgd zijn is dat je maar denkt: als ik nu maar wist dat..... Als ik nou maar wist dat het goed afliep, dat het ging zoals ik hoop, dan zou ik er rust in hebben en dan zou ik wel kunnen slapen. Als ik maar wist dat.....

En het derde aspect van bezorgdheid hebben we nog niet genoemd, maar vloeit er direct uit voort: de geestelijke en de eeuwige dingen komen op het tweede plan te staan. De zaken van Gods Naam en Koninkrijk, de zaken van de eeuwigheid, de zaken van je vrede met God die worden weggedrongen uit je gedachten en zelfs uit je gebeden. Logisch, want als je hoofd vol zit met bezorgdheid kan er niks anders meer bij. Hoe voller je hoofd met piekerijen zit, hoe minder plaats er voor het eeuwige en geestelijke overblijft. En soms, soms lig ik ook nog eens te piekeren over dingen die veel minder van belang zijn: welke

soort kleren zal ik kopen, welke kleur meubels, wat voor soort smartphone, ja dan houdt dat me al zo bezig.

Dan zegt Jezus tegen Zijn discipelen: zal Hij u niet veel meer kleden, gij kleingelovigen? Gij kleingelovigen. Want, we kennen het voorbeeld nog: de as van de bezorgdheid bedekt de vlam van het geloof. Bezorgdheid is als as die het vuur van het geloof overdekt en ten onder brengt en onzichtbaar maakt. Want je, bezorgdheid is, dat klinkt scherp, maar is wel waar, ook bij mijzelf, bezorgdheid is ongeloof. En dat laat de vlam van het geloof onder de as verdwijnen. En we voelen in die tijden het duidelijkste aan: ongeloof maakt niet gelukkig, nee, ongeloof maakt je somber, angstig, slapeloos, moe, toberig, trekt je mee, sleept je mee naar beneden.

Ik hoor het Jezus zeggen in vers 25 Daarom zeg Ik u, wees niet bezorgd. En in vers 31 daarom zijt niet bezorgd. En in vers 34 wees dan net bezorgd.

Wel ontdekkend om eens na te gaan: dat ongeloof van die bezorgdheid, hoe vaak speelt het me geen parten, hoe diep zit dat niet bij me? Hoe vaak, hoe makkelijk blijf ik tobben, ook nadat ik ervoor gebeden heb, hoe vaak denk ik niet: als het nu maar zo en zo zou gaan, dan zou ik wel gerust zijn. Hoe makkelijk verdringen zulke gedachten niet he bezig zijn met de eeuwige dingen, de Goddelijke, de geestelijke? O, dat ongeloof. Het is net een wortel van en plant: je ziet één plekje boven de grond en als er dan aan trekt, dan zit er nog veel meer, veel dieper, en veel meer vertakkingen en als je het aftrekt, breekt het af en er blijft nog wat achter in de grond.

2 de vlam van het geloof

We zijn in dit stukje in de Bergrede. En de Bergrede is wel genoemd de grondwet van het Koninkrijk der hemelen. Van dat rijk dat een heel bijzonder Koninkrijk is. In gelijkenissen vergelijkt Jezus het met een bruiloft. Iets moois, iets blijs. Want een bruiloft is een dag van vreugde en ontmoeting. Het rijk van God is een rijk van vreugde en ontmoeting. Net een bruiloft. Alleen: een bruiloft duurt maar één dag, het koninkrijk der hemelen duurt eeuwig. Dat blijft altijd. Daarom vergelijkt Jezus op andere plaatsen dat rijk met een parel van grote waarde, met een schat in een akker. Parel, schat. Zo iets geweldigs, kostbaars. Die is meer waard dan duizend andere stenen. Gods rijk is meer waard dan duizend andere dingen. En er zijn mooie en goede dingen: je werk, je ontspanning, je vriendengroep, je gezondheid. Maar zelfs dat geeft niet het geluk, de vreugde die het koninkrijk der hemelen geeft. En bovendien: ze zijn zo kwetsbaar: vandaag heb je het en

morgen staat alles op zijn kop. Maar het koninkrijk der hemelen is onveranderlijk, onaantastbaar, eeuwig durend.

In de Bergrede heeft Jezus dat nog verder ingevuld. In de zaligsprekingen. En als we de zaligsprekingen eens goed bekijken en ontleden zien wij dat Hij het in de laatste zaligspreking weer noemt, vers 10. Dus daarmee omringt Jezus de andere zaligsprekingen, die van vers 4 t/m 9. In die zaligsprekingen wordt het koninkrijk der hemelen nader ingevuld.

Lees maar mee: daar wordt vertroost. Daar is Gods eer en Gods rijk alles in allen. Dat is troost tegenover het verdriet dat hier op aarde zoveel en zovaak God verdriet wordt gedaan.

Daar is het aardrijk vernieuwd. De schepping glanst van heerlijkheid. Geen ziekte, moeite, rouw, gekrijt en dood zal daar zijn, maar leven. .

Daar wordt verzadigd. Vervuld met gerechtigheid. Met de vreze van God, de gehoorzaamheid aan God. Vol van wederliefde, vol van dienst, vol van heiligheid voor God.

Daar wordt barmhartigheid bewezen. Daar toont God Zijn barmhartigheid, Zijn gunst en liefde. Ten volle. Ik weet me gekend.

Daar laat God Zich zien. Daar kan dat. Daar kan ik dat aan. God zien zoals Hij is. Niet meer door het Woord maar met mijn oog Hem zien en dan zal ik vol van vreugde zijn en vol van heiligheid.

En dat is het rijk waarvan Jezus Koning is. Dat Hij geeft door Zijn bloed en offer. Hij is de Deur van dat rijk. Wie door Hem ingaat, die is burger van dat rijk. Bent u dat: burger van dat rijk? Je staat er van nature buiten. Maar drong het nooit tot je door: al heb ik alles wat ik zou willen, maar dit niet, dan heb ik nog niks, niks blijvends, niks zaligmakends. En dat is ook zo: wie niet door Jezus ingaat in dit Koninkrijk, die heeft niets, die houdt niets over. Die blijft eeuwig met lege handen staan. Die heeft zich laten bedriegen en misleiden, heeft zich laten verblinden en meesleuren. Wie ingaat door Jezus, die is burger van dat Koninkrijk.

En, die deelt in nog één groot voorrecht: daar word ik Gods kind genoemd. Door God en door ieder ander. Want dat is dan ook te zien. In alle opzichten. Ik leef als kind, ik ben gelukkig als een kind, ik word verzorgd als kind van God. Iedereen ziet en merkt het aan me. Ik ben kind van God. Kind van de Koning van hemel en aarde. Kind en erfgenaam van alles. De hemelse God is mijn Vader. Die mij van alles goed verzorgen zal en alle kwaad zal weren of ten beste keren. Die weet dat gij al deze dingen behoeft.

En dan kom ik mensen tegen die niet bezorgd zijn. Twee voorbeelden. Allereerst David. David die als hij net koning is wordt bedreigd door Absalom. Door zijn eigen opstandig kind. En Absalom is in aantocht met zijn aanhangers, en dat zijn er veel meer dan dat David er heeft. En stel je voor, David moet op de vlucht voor zijn eigen kind. David loopt inderhaast, op blote voeten, het paleis uit, de stad uit, het Kedron dal door en de Kedron over. En als ze vragen waarom vlucht je, dan moet hij zeggen: omdat mijn kind naar huis komt. Stel je voor. En dan wordt het donker. Absalom zal gemerkt hebben dat het paleis leeg is en woest zijn vader achterna jagen. Maar David kan niet meer en moet stoppen. En dan dicht hij Psalm 3. Ik lag en sliep gerust van 's HEEREN trouw bewust tot ik verfrist ontwaakte. Niet bezorgd, maar vertrouwend op zijn God. Dat is geloof!

Tweede voorbeeld. Petrus. Die is gevangengenomen door Herodes. Nadat Jacobus al is gevangengenomen en onthoofd. En nu is Petrus opgepakt. En morgen zal zijn vonnis worden uitgesproken en voltrokken. En Petrus dat weten we, was getrouwd, had een schoonmoeder en meer familie. En morgen zal het duidelijk worden: grote kans dat hij net als Jacobus wordt veroordeeld en gedood. En wat lezen we in Handelingen 12? Toen hem nu Herodes zou voorbrengen, sliep Petrus in diezelfde nacht. Hij sliep. Dat is geloof!

Dat is wat God geeft in Jezus Christus. Dat is wat God de Vader waard is en toekomt. Dat Zijn kind slaapt de nacht voordat je zoon je inhaalt en komt om je om te brengen. De nacht voordat de tiran je voor laat komen en je kan laten martelen en onthoofden. Kijk, voor een goed begrip: verdriet hebben is niet zondig, tranen huilen is niet zondig. Pijn voelen en dat erg vinden is niet zondig. Dat is eigen aan ons geschapen zijn als mens van vlees en bloed. Dus verdriet? Ja! Pijn voelen? Ook dat! Maar: gerust slapen van 's HEEREN trouw bewust.

Maar dat is toch onmogelijk? Ja, dat is waar. Ik lig om veel minder al wakker en te tobben. Dat ik God dus niet vertrouw. Dat doet me verdriet en pijn: HEERE, vergeef mij dat ik U niet ten volle vertrouw. Dat mijn verdriet en zorg me bezorgd maakt. Vergeef mij. En geef het mij! Want dat geeft de HEERE! Zouden we niet bidden: HEERE, ik geloof, maar kom mijn ongelovigheid te hulp! Geef ook mij dat. Ook al in situaties die op zich minder dreigend zijn dan die van David en Petrus. Maar ook als ze niet zo dreigend zijn.

En dat geeft de HEERE niet door even één knopje om te zetten: van stand bezorgdheid op stand vertrouwen, en klaar. Nee, daar hoort die tekst uit Filippenzen bij: Weest in geen ding bezorgd, maar laat al uw begeerten in alles met bidden en smeken, met dankzegging, bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat zal

uw harten en zinnen bewaren in Christus Jezus. Dan slaap je gerust. In de vrede Gods. Biddend wordt het vertrouwen gewonnen. Biddend wordt het vertrouwen geoefend.

3 zuurstof in de strijd

In die strijd geeft de Heere Jezus twee adviezen. Eigenlijk zijn het bevelen. Die zijn als zuurstof. Want als dat ongeloof van bezorgdheid de as is, en het geloofsvertrouwen is de vlam, wat is er dan nodig om de vlam weer op te laten laaien? Zuurstof. Dat er zuurstof bij het vuur komt. Twee bevelen die als zuurstof zijn.

Het eerste is: aanziet de vogels, vers 26. Aanziet de lelies vers 28. Hoe bedoelt Jezus dat? Nou eerst zegt Hij is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam dan de kleding. God belooft als Vader dat Hij zorgdraagt voor ons leven en voor ons lichaam. Hij zal ons met al het nodige naar lichaam en ziel verzorgen. Dat is Zijn Vaderlijke belofte van Zijn Vaderzorg. En dan weet de HEERE ook wel dat wij om te leven voedsel nodig hebben, en inkomen om voedsel en andere dingen te kunnen kopen. En dan weet de HEERE ook wel dat voor ons lichaam kleding nodig hebben, en medicijnen om voor ons lichaam te zorgen.

En kijk dan eens aandachtig naar de vogels en de bloemen. Aandachtig. Heel de natuur is vol van wijze lessen van God. Hoe vaak noemt de Bijbel geen dieren als voorbeeld? Kijk aandachtig naar de schepping. Naar de vogels. Die denken niet vooruit. Die maken zich geen zorgen. Eekhoorns leggen nog een wintervoorraad aan, maar vogels niet. En toch hebben ze te eten. En kijk eens naar de bloemen. Wat zijn er mooie bloemen! En wat doen ze ervoor? Niks.

Kijk daar eens naar, bedenk dat. En dat betekent niet dat wij ook niets moeten doen omdat God toch wel zorgt, maar wel dat God niet van onze inspanningen afhankelijk. God is ook niet van omstandigheden afhankelijk. God volvoert Zijn raad. Zijn wil. Dat mes snijdt naar twee kanten. Ook naar deze kant: als alles er goed voor staat, garandeert dat ook niets. Als ik echt zou weten dat die order kwam, de uitslag goed was, een relatie voor me komen zou, dan garandeerde dat nog niets. Dat garandeert niets over mijn levensgeluk of levenslengte. Er kan morgen een andere ziekte de kop op steken, ik kan morgen overlijden aan een verkeersongeluk of harstilstand. De tegenhanger van bezorgdheid is zorgeloosheid. Als het er maar goed voor staat, kan mij niks gebeuren. Als ik me maar gezond voel hoef ik niet aan sterven te denken. Als ik maar orders krijg, kan me niks gebeuren. Terwijl er duizend manieren zijn die mijn levenshuis in elkaar kunnen laten storten. Zorgeloosheid is net zo'n groot kwaad als bezorgdheid. Net zo

gevaarlijk ook: het doet me de eeuwige, geestelijke, dingen vergeten en op de lange baan schuiven.

En aan de andere kant is er die bezorgdheid. Maar denk eens na. God heeft geen middelen van ons nodig. En, als Hij zorgt voor gras en vogels, zal Hij dan niet veel meer voor u zorgen? Kun je je een vader voorstellen die het gras keurig maait en knipt maar zijn kinderen verwaarloost? Een vader die voor zijn vogeltjes in de volière zorgt, maar zijn kinderen laat verhongeren? Kun je je zo de hemelse Vader voorstellen? Dat Hij wel zou zorgen voor vogels en bloemen, maar voor Zijn gelovigen niet. Vogels en bloemen heeft Hij geschapen, maar Zijn gelovigen heeft Hij geschapen, en ook gekocht met Zijn bloed en verlost van het verderf. Zal Hij niet veel meer voor u zorgen, gij kleingelovigen? Oefen je daarin in het gebed.

Dat is zuurstof. Dat doet het geloofsvertrouwen opvlammen en oplaaien.

En het tweede bevel is: zoekt eerst het Koninkrijk van God. Zoek dat! Richt je daar op. Zoeken. Dat doe je als iets je veel waard is. Zoeken. Als je een 1 eurocent muntje verliest, ga je dan zoeken? Nou, niet of niet lang, want och 1 eurocent, wat is dat nou? Als je echt iets zoekt, is het veel waard voor je. Je iPhone, je autosleutels, je pinpas, ja die zoek je. Zoek dan eerst God Koninkrijk. Laat dat het meeste waard zijn voor je. Dat Gods rijk komt. Doorbreekt op aarde. Steeds meer en bij steeds meerderen. Dat Zijn Kerk groeit en bloeit. Bidt daar vuriger om dan voor je bedrijf, je gezondheid, je relatie en je werk. Want daar kun je op steunen, daar kun je in rusten. Ja, bidt dat je gezondheid en ziekte, werk en geen werk daartoe dienen mogen. Al krijg je dan juist andere zorgen erbij misschien: over de weg die je geliefden gaan, de vrees dat zij zonder God leven en sterven zullen.

En zoek Zijn gerechtigheid. Leven tot Zijn eer, de zonde haten en laten, heilig leven, leven naar Gods geboden, van harte en oprecht en vurig en tot in de puntjes toe. Zoek dat, richt je daarop. Bidt daar vuriger om dan om gezondheid, werk, relatie. Ja bidt dat je gezondheid en ziekte, werk en geen werk daartoe dienen mogen. Oefen je daarin in het gebed. Uw Naam worde geheiligd, Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede.

Dat is zuurstof. Dat doet het geloofsvertrouwen opvlammen en oplaaien.

Zo laait de vlam van het vertrouwen op en wordt de as van de bezorgdheid verdreven. Zelfs zo, dat ik vertrouw dat God ook zorgt als Hij geen gezondheid geeft, geen werk, geen relatie. Als Hij mij het zo toeschikt dat mijn wens niet gebeurt en mijn verdriet niet weggenomen

wordt. Maar ook dan zegt het geloofsvertrouwen: Vader weet wat goed is, Vader doet wat goed is. Vader doet alles tot eer van Zijn Naam. Vader doet alles om mij te heiligen en toe te bereiden voor het Vaderhuis. Aan Vader vertrouw ik allen toe die mij lief en dierbaar zijn. Vader, Uw Naam worde geheiligd, Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede. Op weg naar de erfenis, de eeuwige erfenis.

Amen